

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad. 8 fr. buiten de stad. Een blad afzonderlijk, 20 centimeu. De aankondigingen, per drukregel, 15 centimeu. De reklamen, per drukregel 25 centimeu.

De Postrijder verschijnt dingsdags, s'ouderdags en zaterdags.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEGE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en bij alle postdirecteuren.

Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

De personen die zich aan den Postrijder abonneren voor het tweede halfjaar 1866, zullen het blad gratis ontvangen van heden tot den 1° julij. De prijs van het halfjaar is bepaald op 4 fr.

TONGEREN, DEN 5 JUNIJ.

Kiezingen van den 12 junij.

Wij verzoeken de kiezers van het arrondissement Tongeren de volgende namen op hunne stembriefjes te schrijven :
MM. LOEWIK J. LIIOT.
Baron GUSTAVE DE WOELMONT, uitgaande leden.

Den 26 mei, zaturdags na Pinksteren, had Monseigneur de bisschop van Luik de goedheid gehad in de schoone minderbroederskerk van St-Truiden 55 Fraters te wijden, waaronder 9 priesters waren.

Dit patersfeest moest in de oude stad Tongeren zijnen weerklink hebben omdat onder de nieuwgewijden twee kinderen van Tongeren waren, te weten: de gebroeders Gangulpus en Evaristus van Eybergen. De eerste had het geluk tot het priesterschap en de tweede tot het Diakonaat verheven te worden.

De godvruchtige moeder-weduwe Van Eybergen die de zoete volloening heeft van hare zes kinderen vier in het kloosterleven te zien, had gevraagd en bekomen, dat haar jongste zoon Gangulpus in de wereld Felix, zondags onder de octaaf van het Allerheiligste Sakrament zijne eerste Hoognis in Onze Lieve Vrouwekerk van Tongeren zou mogen zingen.

Om 9 uren beklom de celebrant den altaar vergezeld van zijne twee broeders Evaristus en Maternus, die hem als diaken en onderdiaken dienden. Deze laatste pater heeft eertijds als missionaris in Ierland en Engeland veel gewerkt. De zeer eerwaarde pater Archangelus Vendriks gewezen provinciaal, stond den celebrant ter zijde als *index*. De moeder en de naaste bloedverwanten waren in den choor geplaatst. Geheel de kerk was vervuld met geloovigen van stad en omstreken, welke van deze zeldzame en buitengewoone gebeurtenis wilden ooggetuigen zijn.

Na de hoognis met veel gemak gezongen, hield de celebrant de processie van het Allerheiligste Sakrament. Bij deze waren tegenwoordig de geestelijkheid der stad, mijnheer Meyers, arrondissement commissaris, de heeren leden van den stedelijke raad en eene groote menigte met brandende waslichten.

Het afwisselend spelen en zingen van de harmonie, van den choor en van het zangnootschap der H. Familie, 24 acolythen en 70 kleine bruidjes in het wit gekleed, hebben tot den luister van dezen heerlijken omgang veel bijgedragen.

De Eerw. Frater Evarist die eertijds als slachter in steden canton gunstig bekend was, heeft in het zingen der 4 Evangelien met zijne juiste en bewegelijke stem velen van zijne oude kennissen en vrienden tot weenens toe getroffen.

Om 1 uur wierd deze groote kerkplechtigheid met den lofzang *Te Deum* gesloten.

De zeer Eerwaarde Heer Drken had het genoegen de 4 fraters, de geestelijkheid der parochie, de III. Broedersmeesters en eenige andere personen die aan de kerk dienst bewijzen ten middag te ontvangen.

Den volgende dag verenigde de goede moeder aan hare tafel gezegde Paters, de III. geestelijken der stad en den Eerwaarden Heer Rubens, pastoor van den H. Dionysius te Luik, wiens broeder eene der drie zusters Van Eybergen heeft getrouwd.

Groot was het geluk en de voldoening wat moeder en kinderen bij deze schoone feesten hebben genoten. Gelukkige ouders die zulke brave kinderen hebben; maar ook gelukkige kinderen die zulke brave en voorbeeldige moeder bezitten.

Luik en Limburg hebben de volgende aanschrijving ontvangen :

Brussel, 19 mei 1863.

HEER GOVERNEUR,

Ik meen uwe aandacht te moeten inroepen op de uitvoering van art 3 des koninklijken besluis van 9 februari j. Deze schikking, die aangehangend is, daar zij de voorwaarden bepaalt mits welke de vergoeding wordt toegestaan voor de dieren afgemaakt ten gevolge der runderpest, schijnt niet genoegzaam in acht genomen te wezen noch door de eigenaars van vee, noch door de agenten van het bestuur.

Het is vooral noodzakelijk dat de gevallen van runderpest, welke zich voordoen, om het even in welke omstandigheden, onmiddellijk ter kennis worden gebracht van de bevoegde overheid: 't is om dit oogwit te bereiken dat art 3 des koninklijken besluis van 9 februari gebiedt, dat geene schadevergoeding zal worden toegestaan indien de ziekte niet van haren aanvang af door den eigenaar verklaard geworden is, naar luik van art 359 der Strafwet en als er geene tusschenkomst van den veers is heeft plaats gehad. Opdat deze voorwaarden zoud-n vervuld wezen, is het niet voldoende dat de veehouder den burgemeester gewaarschouwd en den veers onthouden hebbe als de ziekte, tenaamelijk bevestigd, geen twijfel meer kan laten bestaan over haren aard, noch zelfs dikwijls over hare uitkomst; de vereischte aangiften moeten geschied zijn zoodra ernstige teekenen voor de verschijsing der runderpest doen vreezen; onder deze teekenen moet men vooral rekenen de vermindering van den eelust en van de melkvorming, de verschijsing der koorts, het betrand zijn van de oogden, de meer of min violetkleurige roetheid van het oogwit, van het slijmvlies en van de lijfmoedschede, en eindelijk het uitwerpen van eene geelgroenachtige zelfstandigheid door de neugaten. De eigenaars welke, na de verschijsing dezer teekenen, verzuimen hune verklaring te doen en den veers te ontbieden, bijzonderlijk als de nabuurschap van andere middelpunten van besmetting verdenking doet ontwekken, stellen zich vrijwillig buiten de omstandigheden bepaald bij art 3 van het koninklijk besluit van 9 februari, en in het toekomstige zal de schadevergoeding, in geval van afminking beoef, hen worden ontfegd.

Ik verhoop, heer Gouverneur, dat ge deze beslissing ter kennis van uwe bestuurden zult brengen, en dat ge vooral de veers ten zult uitnodigen om ze in acht te nemen. Telken male als deze laatste zullen redden hebben om te denken dat zoodanig geval van runderpest voor handen hebben, of als ze onthouden zijn door eene eigenaar die vermoedt dat deze ziekte bij zijn vee bestaat, zullen zorgvuldig de teekenen te boek stellen die zij bij hun eerste bezoek zullen vaststellen; de inlichtingen, in hune verslagen aangegeekend en deze welke anderzijds in het afmakings-certificaat zullen neergeschreven wezen, zullen altijd toelaten de stipfelijke uitvoering der wettelijke schikkingen te verzekeren.

De minister van Binnenlandsche Zaken,
ALPH. VANDENPEEREBOOM.

Runderpest.

De runderpest neemt meer en meer af in Groot-Brittanie en in Holland.

Het getal der dieren besmet in de week grëndig op 12 mei, is in het eerste der twee maanden maar tot 1912 behoupen, terwijl het in de vorige week 2007 heeft bedragen. De totale cijfers behoupen op den datum tot 236.553 ziektegevallen, 122.718 sterften, 65.497 afmakingen en 31.563 genezingen.

Volgens de opgaven, onlangs aan het Parlement medegedeeld door het statistisch burea van den Board of trade, bestaan er in het verenigd koningrijk van Groot-Brittanie niet minder dan 8.316.960 koppen hoornvee. Derhalve bedraacht het totaal verlies niet meer dan 2 t. h. van al het zwaar vee des koningriks.

Nieuwe middelpunten van besmetting schijnen zich te hebben voorgedaan in Ierland: dewijl dezelfde spoedig te keer worden gegaan naar mate zij zich openbaren, zal de plaag ongetwijfeld binnen enge palen gesloten blijven.

Het getal der nieuwe gevallen, dat in Holland 828 had bedragen gedurende de week op 6 mei gesloten, is in de volgende week gekronipen tot 714, verdeeld als volgt: 572 in Zuid-Holland, 67 in de provincie Utrecht en 75 in Noord-Holland. Tot den 12 mei waren er in Nederland 56.405 besmettingen aangegeven, waarop 32.830 sterftegevallen of afmakingen en 22.629 genezingen.

Te Berchem, bij Antwerpen, heeft de ziekte zich vertoont in eene stal met vijf beesten, slechts door een houten schutsel afgesloten van den stal waar men de verledene week een geval

van runderpest heeft zich ook voorgedaan te Waarschoot, in eene holstede waar ruim twintig stuks vee aanwezig zijn. Het is te vreezen dat al deze dieren het slachtoffer der plaag zullen worden.

Den 23 mei heeft zich een nieuw geval van besmetting vertoont bij den heer De meester, te Waarschoot. Een beest is denzelfden dag afgemaakt. Twee koeien en twee kalveren worden in beswaking gehouden, daar de stal zeer ver afgelegen is van alle andere exploitatie.

Den 25 mei heft men bij den heer De Wilde, te Waarschoot, de slachting van al het vee (15 beesten) bevalen, dat zich in den stal bevond waar twee koeien, reeds afgemaakt als van de ziekte aangedaan, had den verbleven. Des anderdags heeft men nog twee stieren gedood, waarvan een was aangetast, en vijf verdierde kalveren. Men heeft aldus moeten te werk gaan, om eindelijk deze verschrikkelijke besmettingshaird te versnachten.

Den 29 mei heeft men nog een geval van typhus te Cruibeke vastgesteld. Twee aangetaste dieren zijn bij den landbouwer Neef geslacht. Een derde beest, dat de voorloopige teekenen der ziekte aanhoed, is, als verdicht zijnd, afgemaakt. Den 31 zijn insgelijks eene gezonde koe en eene vaars geslacht, om zekerlijk de ziekte niet te dooven en twee hoefsteden, op 100 meters afstand gelogen, van de plaag te bevriften.

Wij hebben vernomen dat een streng onderzoek is bevolen geworden, om de oorzaken van de inruiking der ziekte te kennen. De overheid waakt met de meeste bezorgheid om den geest van onzen huten af te wreefen en onze landbouwers van eenen zekeren ondergang te redden. Dat degenen die niet strengelijk de voorschriften der wet vervullen, en alzoo geheele gemeenten, misschien eene provincie, in gevaar stellen, vervolgd worden; zij verdienen zulks, en hun lot boezemt ons geen medelijden in.

De kracht van den Chloroforme.

Wij lezen in de *San*:
« Een amerikaansch dagblad verhaalt een zonderling geval, waarin de Chloroforme eene groote rol speelde ten opzichte van eenen kwaaddoener.

« De genantete Wittum was in het graafschap Portage ter dood veroordeeld geworden.

« Eenige dagen voor zijne strafuitvoering werd hij razend zot, en mach hij dijn herhaalde keeren vruchteloos gepoogd had te ontsiippen, besloot de overheid hem in de hoelien te zetten.

« Hoe men hierin zou hebben gelukt, was echter het groote vraagpunt? Niemand dorst den veroordeelde naderen, zoodanig schrikbarend en ijselijk was zijn uitzicht.

« Op het einde kreeg een geeneheer de gedachte Wittum te Chloroformiseeren. Bij middel van eene pomp liet men den ether in de eel van de moordenaar. Bijna onmiddellijk verloor de gevangene zijne krachten, en men maakte gebruik van dit oogenblik om hem de banden aan te doen.

« Hetzelfde dagli d voegt hier nog bij, dat Wittum op den stond der strafuitvoering rustig op het schavot verscheen met eene rizaar in den mond »

Eene talrijke cavalcade van inwooners der gemeente Louwaige is gisteren te Tongeren aangekomen en heeft M. Em. Bailly, de nieuwe burgemeester dezer gemeente, in triomf naar Louwaige geleid.

Instorting eener kerk - 32 doden en gekwetsten.

Men schrijft uit Stockholm, onder dagteekening van 27 mei:

« Eene afgrijselijke gebeurtenis is de gansche bevolking onzer hoofdstad in verslagenheid komen dompelen.

« Een gedeelte der nieuwe katholieke kerk, kapel van St-Engema, gebouwen, is ingestort. Dertig personen werden onder de puinen begraven. De ramp greep plaats om 2 uren in den namiddag, op het oogenblik dat de werklieven welke aan dit gebouw arbeiden, in hune werkhouten waren teruggekeerd.

« Degenen welke bezig waren in het binnengedelte van den toren, hoorden een dof gekraak en werden een hevigenschok gwaar. Oogenblikkelijk zonden zij een kleinen jongen om hune makkers te verwittigen die in het bovengedelte aan het arbeiden waren. Het kind welk het gebouw zag waggelen, liep de trappen af als de wind en kon gelukkig de straat bereiken.

« Eenige seconden later, stortte het nieuwe opgetrokken gedeelte in van de kerk, en zulks sleepte in den val de muren van het oude ge-

deelte mede. De orgel werd op een grooten afstand geworpen van de plaats waar hij stond; de muren en de boegen werden onder de drukking der lucht verberijeld.

« Men snelde toe van alle kanten om de ongelukkigen, die onder de puinen begraven waren bij te staan, en wier kreten en zuchten men hoorde.

« De koning was een der eersten op de plaats der ramp en gaf aanstonds bevelen om eene kompagnie sapers der genie en militaire werklieven te doen komen. Eer deze ter plaatse waren, haalde men reeds eenge persone van onder de puinen. Twee derzelven waren reeds dood, zes anderen bezweken, terwijl men hen overbracht naar het gasthuis.

« Om 3 1/2 uren hadden de sapers zich eene weg gebaad dwars door de puinen en de boeken der ingestorte muren, en haalden acht rvolgens doodten en gekwetsten hoven.

« De vrouwen en de kinderen der werklieven, welke waren toegesheid, zochten onder de dooden, de sterfenden en de gekwetsten hune rechtgenoten en vaders te erkennen.

« Wij zullen niet porgen de hartverscheurende toonelen te beschrijven, waarvan wij getuigen zijn geweest.

« Men kent de ware oorzaak van het rampgeval nog niet, welk men denkt veroorzaakt te zijn door de zwakke palen die de welliefs onderschonden. De redding-werken duren voort. Van de 34 werklieven die in de kapel arbeiden zijn er slechts 20 geend geworden »

Oorlogs geruchten.

De toestand is op dit oogenblik op nieuw zeer gespannen en meer dan ooit is de oorlog te vreezen. Tot heden kon men hopen dat het congres de geschillen zou verffellen en dat de bereadslagtingen tusschen de gevolmachtigden der verschillende mogendheden een grondige vrede voor uitslag zouden hebben. Deze hoop is thans in groot gedeelte verffweuen. In zijn antwoord dat gisteren te Parijs is aangekomen, geeft Oostenrijk te kennen dat het de conference ontrent, doch het stelt tevens aan deze aanneming voorwaarden welke aan de and re mogendheden niet aanneembaar schijnen. De Fransche Minister verklaart diensvolgens dat de verhandeling van het congres voor eenige dagen vertraagd is, en de half officieele *Continentalist* voegt er bij dat de laatste aankomen despeiden het behoud van den vrede zeer moeijelijk en misschien onmogelijk maken.

Afrika.

AFGRJSELIKE BUIZONDERHEDEN OVER DE MENSCHENEERS.

De *Tour du monde* hangt het volgende afgrijsselijk taferel op van het leven der zwarten op de westerkusten van Afrika:

« In sommige streken heerscht hier nog de ijsselijke gewoonte van menschenveesch te eten.

« Op 19 november 1865 ontruamen de negers van Nieuw-Calabar eene expeditie tegen degenen die de oevers van den Brass bewoonen.

« Den 28 november keerden zij terug met 37 vvangenen, en hielden den volgende dag een vrolijk feestmaal, tijdens welk zij te midden der uitbundigste vroeg, de gevangde 37 gevangenen opaten. Men had de arme diavels in stukken gesneden, welke verdelid werden tusschen de hoofden, volgens het getal mannen welke zij in hune booten hadden gebracht naar de plaats der alg-meere razzia.

« In Nieuw-Calabar wordt het menschenveesch verkocht op de markt, eten als bij ons het ossen- en schapevleesch.

« Al de tweligen welke ter wereld komen in Ouli- en Nieuw-Calabar en te Eboh worden onmiddellijk gedood. Ook worden al de kinderen die tandem krijgen in het hovenste karksbren alvorens zij er in het onderste bezetten, onbarhartig afgemaakt.

« De beroemde bisschop Crowther verhaalt dat men onlangs te Eboh, een allmeeschen slaaf had gedood, omdat hij er in geluk was den vrede te doen sluiten tusschen twee vyandtelijke volkstammen.

« Zieher op welke wijze men deze straf ten uitvoer brengt: Men trok den ongelukkigen de armen en de beenen uit. Vervolgens wierp men hem in eene praelt, welke men dicht stopte met eene soort van groote tou, die men eerst wagnam toen de slaaf bezweken was aan uen hongerdood.

« In het eiland Fernando-Po wordt al wie eene moord bedreven heeft in het woud vast gebonden aan eene boom, tot hij gestorven is van honger of verslonden is geworden door de mieren. »